

... ollaan yllättyneitä sun mielikuvista ja tulkinnoista omavaraisuudesta.

Totta kai se on suorituskeskeistä - muuten eletään fossiilienergian ja sosiaaliturvan/ toisten tekemän työn varassa.

Henkisestä voinnista on pidettävä huolta, jotta pystyy tekemään elämää ylläpitävät työt ja vieläpä jotenkuten tykkäämään niistä.

Työn merkityksellisyyden tunteminen auttaa tekemään työtä välillä silloinkin kun on väsynyt.

Opiston tarkoitus on antaa realistisen kuvan omavaraisuudesta. Olemme nähneet vuosikymmenien aikana, miten käy jos ihmiset lähtevät omavaraistelemaan esim. "4 tunnin työpäivä" -kuvitelmallalla tai luulevat pärjäävän vain fiilislähtöisellä työnteolla. Alkuvuosien pitkien päivien jälkeen suorituspainee vähenevät, koska alkaa olla harjaantunut.

Taidat käyttää "suoritus"- sanaa negatiivisen "itsetarkoituksellisen työnteon" synonyyminä. Se on työn merkityksen kadottaneen hyvinvointiyhteiskunnan haukkumasana. Se patologisoi työn vailla mieltä olevaksi hallitsemattomaksi pakkoliikkeeksi.

Poisoppimisella tarkoitan etäisyyden ottoa vallitseviin kuvitelmiin, odotuksiin ja asenteisiin. Sanoin, että se oli suurempi työ kuin omavaraisuuden tekninen opettelu. Mutta tämä henkinen työ ei lyhentänyt työpäiviä, koska se tapahtuu pään sisällä, työn yhteydessä ja yön unissa.

Tämän vuoden kurssilla ihmiset onnistuivat vetämään toisiaan alas epärealististen kuvitelmien johdosta. Siellä meillä on opittavaa ja korjailtavaa tulevaisuudessa.